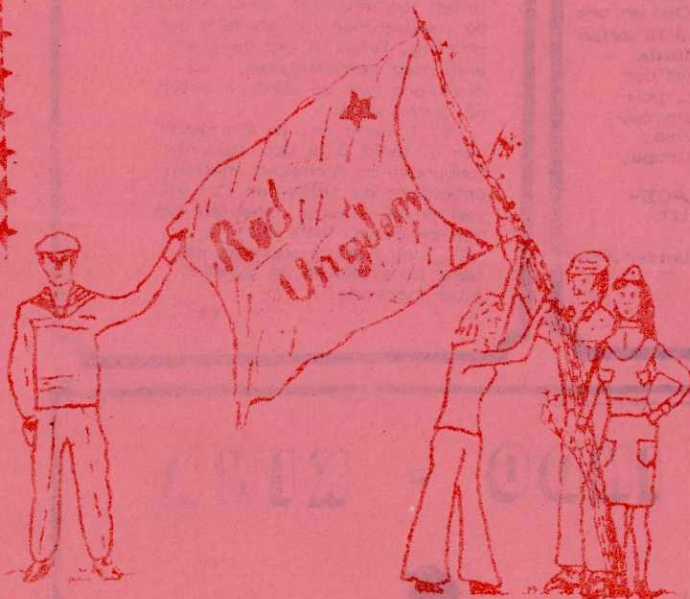


BOLSJEVIK:

BLAD FOR MEDLEMMER AV
RØD UNGDOM

NR8 1973



BEKJENNELSE

Der er ingen mening med livet?
Du sier: Vi fødes og dør
men er der et mål for det hele,
en hensikt med alt det vi gjør

Jeg kjenner en mening med livet.
Det er at du gjør din plikt
istort og i smått mot din klasse-
i handling, i tanke og dikt

Det er at du aldri gir etter
for løfter om laurer og lønn,
men trossig og hatefull kjemper
for rettferd og fred for din sønn

Ti selv har du intet å håpe.
Lykken er ikke for dig.
For fremtidens slekt skal du åpne
en bedre og lysere vei.

Jeg kjenner en mening med livet.
Det er i de navnløses her
å kjempe for arbeiderklassen
med tanke og sang og gevær.

Rudolf Nilsen

ETTERLYSNING!



Noe jeg tror har blitt svært underprioritert i lang tid nå, er å få ut faste og skikkelige lagsaviser. Det siste året har for forbundets vedkommende vært preget av mange interne diskusjoner i forbindelse med om-danninga. Det er bra, men nå tror jeg det er på tide å få ut fingeren og komme i gang med skikkelige massekamper og propaganda.

Når vi skal drive propaganda er det 2 viktige prinsipper:

1. Utvikle de nærmeste - sympatisørene til medlemmer og kommunister gjennom grundige diskusjoner og personlig kon-

takt.

2. Gjøre massene på stedet mer progressive gjennom massepropaganda som åpne møter, kamper og lagsaviser.

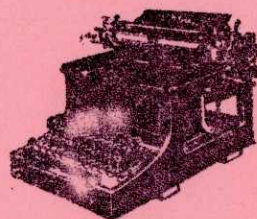
På skolen der jeg gikk i fjord hadde vi en lagsavis som kom ut jevnlig, og som elevene så på som sin avis, et forum som oppsummerte alt som skjedde, som var i skuddet for tida. I denne avisa blei nær sagt alle problemer tatt opp og satt i et kommunistisk perspektiv. Når vi hadde EEC-streik ganske harde påfølgende kamper, var avisa den ledende politiske kraften på skolen. M-Lérne hadde her den overlegent beste pressa, det beste propagandaapparatet og best tilslutning av alle politiske og organisasjonsmessige grupperinger på skolen.

Hvordan skal avisa se ut?

Avisa bør være relativt kort, grei og lettlest, med mange avsnitt og overskrifter. Vi hadde en veldig fin heading i to farger med orntlig "trykte" bokstaver og røde faner og flagg. Det er bra hvis det legges arbeid i å få avisa tiltrekkende. Finn fantasifulle navn med sprut i! Navnet bør si noe om f. eks. stedet, politikken, av hvem, for hvem osv. Noen eksempler: Masseavisa, Revolusjonens Røst, Rødstrupa, Klassekameratene...
FRAM FOR LEDENDE LAGSAVISER SOM KOMMER UT GJEVNT OG OFTE!

Roger, arbeider, Oslo

LAGSAVISER?



Redak-sjonelt

1. Dette nummeret av bladet er stensilert fordi det var praktisk umulig å få det trykket.

2. Bakerst i dette bladet finner du stoff fra sentralstyret. Dette har de skrevet etter diskusjoner om hvordan de mener at Rød Ungdom skal utvikle seg, og de har funnet fram til retningslinjer for arbeidet vårt. Alle lag og medlemmer må studere det grundig, finne ut om dere er enig med sentralstyret, og diskutere hva de skriver betyr på deres sted.

3. I neste nr. av Bolsjevik var vi tenkt å ta opp studentforbundet og forholdet mellom arbeidere og studenter. Vi vil gjerne ha innlegg. Spesielt om hva en deling ville bety et lite sted med Rød Ungdomslag på bare lærerskolen og gynaset eller lignende.

red.

I Indo-Kina er folket nå ferd med å vinne den avgjørende seieren over USA-imperialismen. Fredsavtalen i Vietnam var en seier for PRR og det vietnamesiske folket, og i disse dager holder folket i Kam-bodsja på med å vinne den endelige seieren. Til og med det amerikanske senatet har sett hvilken vei det bærer, og har foreløpig nektet å bevilge penger til mer bombing.

Situasjonen er altså lys for de indokinesiske folkene. Men er den så lys at vi nå kan legge ned solidaritetsarbeidet? Noen mener visst det. For det har vært svært lite FNL-aktivitet i det siste. FNL-gruppene har nesten ikke jobba i vår og i sommer.

Men mer enn noen gang før trenger de vår støtte nå. Nå som før er Indo-Kina brennpunktet i kampen mot imperialismen. Det er nå det blir avgjort om det skal bli seier for folket eller om kampen må begynne igjen.

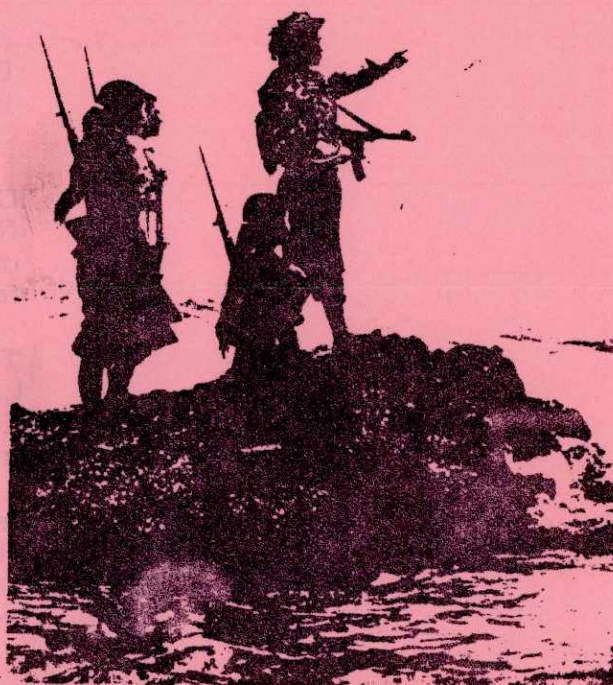
Thieu holder fortsatt 200000 politiske fanger konsentrasjonsleire. Han begår grove brudd på fredsavtalen hver eneste dag, med full støtte fra USA. Det er ikke noe USA-imperialistene heller vil enn å få "arbeidsro", at de får stillhet omkring det de gjør.

La oss vise de indokinesiske folkene at de ikke er glemt! Gjenreis de FNL-gruppene som er blitt passive. La oss komme oss ut på gata igjen til en ny, stor solidaritetsoffensiv! Krev å få frigitt de politiske fangene, å få avsatt Thieu, å få anerkjent PRR og GRUNC, å få fortsatt bombestans.

Det er nå det virkelig betyr noe at vi markerer vår solidaritet, for det er NÅ folkene i Indo-Kina har seieren innenfor rekkevidde! De har ikke vunnet ennå. De trenger vår hjelp. La oss gi dem den!

Anti-imperialist.

INDO - KINA





Vi reagerer negativt på at et vedtak om medlemskort blir kjørt ut fra sentralt hold uten vedtak i smålaga. Demokratiet i organisasjonen styrkes ikke på denne måten, vi får en sentraldirigering av politikken som vi ikke er tjent med.

Spørsmål om sikkerhet i forbindelse med medlemskort er alt for alvorlig til å kunne avfeies på en så lettvinnt måte som i innlegget fra sentralstyrets arbeidsutvalg. Det legges ingen vektige argumenter for forandringen.

Omdanninga betyr vel ikke at vi skal utvikle oss til en festorganisasjon i likhet med Unge Høyre. Der praktiseres det, såvidt vi vet, utskrivning av medlemskort på fester, uten at politiske spørsmål blir tatt opp.

Innlegget virker så naivt at vi fristes til å tro at det er skrevet med hensikt for å få medlemmene til å reagere. Hvis dette er tilfellet har det lyktes her.

Storlag, Hedemark.

SVAR

For å få fram begge syn på saken har vi bedt en stortlagsformann i Oslo som er uenig med storlaget i Hedemark om å svare.

Jeg er uenig med kameratene fra Hedemark som har reagert så negativt på medlemskort i Rød Ungdom og sentralstyrets behandling av saken.

For det første er jeg uenig i argumentasjonen mot sentralstyrets behandlingsmåte. Denne mener jeg må bygge på en misforståelse av våre organisasjonsprinsipper. Vedtaket om medlemskort representerer bare en liten del av omdanninga og det er sansynlig at det vil komme flere liknede vedtak fra Sentralstyret som små ledd i omdanningsprosessen. Dette vedtaket representerer så vidt jeg kan se ingen endring i vår nåværende politiske linje og det kan vel derfor ikke være kameratene i Hedemark s mening at enhver liten sak som tjener omdanningsprosessen må være kjørt ut og diskutert på forhånd, det vil så vidt jeg kan forstå ikke bety noen svekking av demokratiet men tvert imot en styrking fordi et handlekraftig sentralstyre som har medlemmenes tilitt er i stand til raskt å få satt i verk viktige tiltak som kan hjelpe til å føre medlemmenes egen politikk ett viktig skritt videre.

For det annet er jeg uenig i kritikken mot å ha medlemskort i Rød Ungdom. Innvendingene mot disse mener jeg må bero på dårlig forståelse for hva slags organisasjon vi er i ferd med å bygge. Hvis man ser på den ungdommen som vi forsøker å organisere i Rød Ungdom vet vi at dette etter hvert vil bli nye ungdom som ikke på langt nær vil fungere på den måten Rød Ungdommedlemmer gjør i dag. Det vil bli folk som kommer på et og annet møte, og som kanskje selger 3-4 RØ. Dette er folk som vi i samsvar med egne erfaringer følger seg veldig løst knyttet til Rød Ungdom. I laget vårt har det til og med forekommet at folk i lengre tid ikke har visst om de var medlemmer eller at folk som vi regnet som medlemmer ikke reknar seg sjøl som medlemmer.

Jeg tror at medlemskort vil løse slike problemer, og til spørsmålet om sikkerheten vil jeg si at noe sentralt medlemsarkiv har det aldri vært snakk om. Storstyrene må jo i alle fall ha en oversikt over medlemmene i sitt distrikt ellers ville det jo bare bli rot.

Storlagsformann, Oslo

studier

Rød Ungdom står foran storeoppgaver. Vi skal omdanne oss til et masseforbund for ungdom. Vi skal utvikle politiske linjer på helt nye feltet, og vi skal drive politisk arbeid på en ny måte. - Dette stiller store krav til organisasjonen og til hvert enkelt medlemme.

En forutsetning for at vi skal nå de mål vi har satt oss, er at medlemmene har grep om politikken. I dag har vi den situasjonen at det er stor forskjell på det politiske nivå hos våre medlemmer. Dette skyldes at Samtidig som Rød Ungdom har fordoblet medlemstallet det siste året, har vi fra sentralt hold ikke fått noen rettleiing om studier. Dette betyr ikke at det ikke her funnet sted studier. Men de har vært altfor få, og altfor lite målretta.

Det virker som man har regna det for "ikke omdanna" å drive studier. Eller så har man tenkt: "Vi er omdanna nå. Det er mer fritt. La medlemmene sjøl finne ut hva de vil studere."

Begge dele er fullstendig feilaktig! Politiske studier er en nødvendighet for at organisasjonen

skal fungere bra. Demokratisk sentralisme, riktige politiske linjer, massearbeid, alt er avhengig av at medlemmene skjønner og kjenner den politikken deres egen organisasjon har gjort til sin. (At man i dag stiller andre krav enn for tre år siden, betyr ikke at men i dag ikke skal stille noen krav i det hele tatt!)

Til det at medlemmene sjøl skal bestemme hva de vil studere, vil jeg si: Man bør absolutt drive studier som medlemmene har lyst til. Men det ville være rart hvis sentralstyret i løpet av ett år ikke hadde noe de mente alle medlemmene burde studere! I så fall hadde men kaste sentralismen på båten, og det er vel ikke meningen med omdanninga?

Nei, sentralstyret må raskt få et grep om studiene i forbundet. Og det betyr ikke sentrale oppfordringer om å diskutere det og det spørsmål, men også komme med studiemateriale angående spørsmålet.

-studier er omdanning.



Det gamle SUF hadde mange arbeidsoppgaver utover ungdommens kamp. Det bar preg av å være en eliteorganisasjon med møtekommunisme og krigskommunisme. Det ranglet også politiske linjer på viktige områder av ungdommens kamp. Da ML-bevegelsen ble sterk nok til å stifte partiet, var denne organisasjonsformen for UF ikke lenger nødvendig, men snarere til hinder.

Derfor ble det satt som mål å bygge RU, en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. RU er ingen eliteorganisasjon, og den begynner å få en politikk på de fleste områder som angår ungdommen. Medlemsstallet har økt kraftig, de fleste nye er ganske uskolerte, og UF får stadig sterkere røtter blant ungdom.

Men til trods for at vi har oppnådd en del resultater, har vi også mistet noen av de bra sidene ved det gamle SUF. Mye av den entusiasmen som fantes blant kameratene, er forsvunnet. Organisasjonen er heller ikke så sammensveiset som den var før. Vi har også inntrykk av at det har oppstått en del liberalisme. Men liberalisme målt med "omdanna" øyne er ikke det samme som liberalisme var i det gamle SUF-miljø. "Du går ikke helhjertet inn for arbeidet, og arbeider uten en bestemt plan, uten et bestemt linje, du arbeider mekanisk og sløvt." (Mao: Mot liberalismen).

Dette er en form for liberalisme som vi mener vi finner i RU i dag, og som må bekjempes hvis omdanninga skal få sin fulle kraft. Omdanninga er egentlig å sette masselinja ut i praksis. Dette krever på mange steder omorganisering av arbeidet og arbeidsformene, og stor selvstendighet av kadre på alle plan.

Mange steder er det gått slik at gamle møtekommunistene med skrekke for massene, har sklidt over i fullstendig passivitet uten at det er blitt kritisert, gjerne med den unnskyldningen at "vi er omdanna".

Ta parola om kritikk og sjølkritikk alvorlig!

Likelihoods blir det lagt forliten vekt på politiske studier og i lokallagene. Dette fører til mye praktisme, uten at noe egentlig blir gjort og da med den følge at folk blir gående passive.

"Det vi trenger er entusiasme parret med ro, intens virksomhet parret med organisert virksomhet." (Mao).

Vi trenger studier av klassikerne, målinnetta på praktisk arbeid, og vi trenger studier på organisasjonsformer. Ungdomsforbundet trenger nye organisasjonsformer på grunn av omdanninga, men dette kan vi bare oppnå ved praksis og studier.

Fordi vi er blitt så mange unge medlemmer, og fordi organisasjonen er i så rask vekst, mener vi det er nødvendig med teoretiske studier på forskjellige nivå. Det trengs flere studieopplegg for folk på forskjellige nivå, dette også for at det skal bli mulig å legge opp en effektiv kadrefostring - noe vi er avhengige av for å kunne spre arbeidet på enda flere felter.

Mange tar disse feilene som

R
Ø
D
U
N
G
D
O
M

HVA NÅ?

tegn på at Rød Ungdom er i ferd med å gå til høyre. Dette mener vi ikke er riktig. RU har gjort stor framgang på mange felter. En del lag driver masseskolering og utmerka praksis. Og på en arbeidsplass er en faglig studiesirkel for ungdom i ernring.

Dette er enkeltteksempler, men vi mener de er typiske for det arbeid som blir drevet mange steder.

Hovedårsaken til de feila vi har nevnt har oppstått, mener vi skyldes at de fleste lag ikke var forberedt på hva omdanninga vil innebære. Omdanninga er å sette masselinja ut i praksis, å gå i spissen for ungdommens krav og ofre deres fritidsforhold stor oppmerksomhet.

Det er klart at den organisasjonsform vi har hatt tidligere, vil bli delvis ubrukbar nå. Når så holdninga: "D er bra med mange nye medlemmer," og så et skuldertrekk, var karakteristisk hos mange bra kamerater, er det ikke så rart at en del feil har

oppstått.

MEN DETTE ER IKKE UTTRYKK FOR EN FEILAKTIG LINJE I POLITIKKEN, men skyldes heller mangel på politiske diskusjoner, og kan lett rettes opp hvis man tar alvorlig på feila i tida framover.

Hovedfaren i dag er ikke å gå over til høyre, men ligger fortsatt i å gå til venstre. Dette mener vi fordi det er en del kamerater som er misfornøyd med omdanninga. De ser de samme feila som vi har skissert opp, men de tillegger selve omdanninga skylda. De går derfor prinsipielt o mot omdanninga.

Dette er et venstre-eksklusivt standpunkt, som vil føre tilbake til UKP- (Ungdommens Kommunistiske Parti) stilen og sekterismen. Vi er redd for at dette standpunkt er tilstrekkelig utbredt til at det kan representere en fare, hvis det ikke blir raskt bekjempet.

VALGKAMPEN I PERSPEKTIV

6



DEN DUMME OLDINGEN OG STORTINGS-VALET

Det fins en gammel fabel om "Den dumme oldingen som flyttet bergene." Der fortelles det at i gammel tid bodde det i Nord-Kina en gammel mann som ble kalt "den dumme oldingen fra Nord-fjellet". Veien som førte fra huset hans mot sør var sperret av to store fjell, Taihang og Wangwu. Med stor beslutsomhet fikk han med seg sønnene sine for å gå løs på de to fjellene med hakker. En annen olding som ble kalt "Den kloke oldingen" fikk se dem og hånte dem: "Det er bare tullstreker dere driver med!" mente han. "Det er umulig for dere som er så få, å få vekk to slike kjempefjell." Men da svarte den dumme oldingen: "Om jeg dør så lever mine barn etter meg, og om de dør, lever mine barns barn, og deretter deres barn og barns barn, og så videre i det uendelige. disse fjellene er nok høye, men de kan ikke bli høyere, og det som vi hakker løs gjør dem lavere. Så hvorfor skulle vi ikke greie å få dem vekk?" Etter at den at den dumme oldingen hadde gjennomført de uriktige argumentene til den kloke oldingen, ga han seg til å hakke løs på berget igjen dag etter dag med urokkelig vilje. Dette rørte Guds hjerte så han sendte to engler ned på jorda som bar vekk de to fjellene.

I dag er det to fjell som ligger og tynger på det kinesiske folk. Det ene er imperialismen, det andre føydalismen. Kinas Kommunistiske Parti har for lenge siden besluttet seg til å få vekk disse fjellene. Vi må fortsette videre og arbeide utreisetlig, da vil også vi røre Guds hjerte, og denne guden er ingen annen enn de kinesiske folkemasser. Og når hele folket reiser for å rydde vekk disse fjellene sammen med oss, skulle vi ikke da greie å få dem vekk. (Mao Tsetung 11. juni 1945 fra "Den dumme oldingen som flyttet bergene.")

De aller fleste av Rød Ungdoms medlemmer har nok hørt fabelen om den dumme oldingen før. Når jeg likevel har tatt den med i denne artikkelen, er det fordi jeg tror vi trenger å innprente oss den tålmodighet og den ekte kommunistiske kampånd som gjennomsyner den dumme oldingen. Særlig tror jeg dette er viktig nå når vi deltar i stortingsvalg for første gang.

Den dumme oldingen er beredt til å ta opp kampen med de to fjella som tynger tilværelsen hans, uansett hvor umulig det ser ut, og om nødvendig skal kampen føres videre i mangfoldige generasjoner. Slik skal vi slåss for kommunismen, uansett hvor klassefienden er, og uansett hvor vanskelig oppgaven virker og hvor lang tid den vil ta.

Ofte har vi en innstilling, for eksempel til valget, som bryter med ånden til den dumme oldingen:

Noen kamerater har store forhåpninger om hvor mange stemmer vi kommer til å få. Disse kameratene sinnstemning skifter stadig mellom håp, optimisme, og dyp skuffelse ettersom de får se forskjellige gallup-tall og valgresultater.

Kamerater: La oss se virkeligheten slik den er, la oss se den med den dumme oldingens øyne.

Vi hører til en ung bevegelse som bare såvidt er kommet over de verste barneskjuddommene. Vi har ennå bare en forsvinnende liten del av folket med oss, og det vil koste oss mye slit og tålmodighet å overbevise det norske folk om at politikkens vår også er deres politikk og en riktig politikk. "Men!" sier dere, "er ikke AKP(m-l) den norske arbeiderklassens ledelse? Står ikke marxist-leninistene i spissen for klassekampen?" Jo, visst står m-l'erne i spissen for klassekampen, la oss nevne noen eksempler:

1) Da solidaritetskomiteen for Vietnam blei starta, blei ikke USA's nevnt med ett ord fordi en "var redd for å trække folk på tærne!" M-L'ernes linje var å fordømme USA-imperialismen og gi full støtte til FNL. I 1968 blei denne linja godtatt av solidaritetskomiteen og siden den gang har det også blitt linja til store deler av det norske folk.

2) Da den nye m-l bevegelsen vokste fram i Norge, fantes det ikke noen skikkelig elev og studentbevegelse. Staten kunne komme med allslags angrep mot ungdommen uten å frykte virkelig organisert og slagkraftig motstand. Men seinere er det ene angrep etter det annet mot ungdommens livsinteresser slått tilbake. Studentene slo tilbake Ottesens komiteens politikk. Elevene avviste normerte prøver, og studentene hindret en forverring av levestandarden sin gjennom lånekassaksjonen i 1970. Lignende aksjoner har vært ført av soldatene og over alt er det våre kampmetoder som ha brakt seieren i havn.

3) I 1969 sa lederne SF'ene at det norske arbeiderklassen var blitt borgelig og lite egna til å føre klassekamp. Streik var lite aktuell politikk, mente de. Et år seinere blusset det opp store arbeidskamper. Det var stadig m-l'ere som ledet streiken eller støttearbeidet. Lignende streiker har siden blusset opp med jamne mellomrom der arbeiderklassen er hardest utbytta, og som oftest har de brakt seier.

4) Norge er til nå det eneste land i Europa hvor folket har vunnet et så avgjørende slag mot EEC-imperialismen at det har hindret medlemskap. Dette skyldes et glimrende motstandsarbeid fra mange hold (vi skal f.eks. ikke glemme SF's og bondeorganisasjonenes betydning), men det skyldes også vår innsats. La oss bare nevne stikkord som prøveavstemninger, politiske streiker og "nei-til-salg-av-Norge"-parolen. For ikke å snakke om den enkelte m-l'ers innsats på "grasrot"-plan.

Jeg kunne nevne flere eksempler, men la det være med disse, poenget er å vise at vi virkelig har hakket på fjellet. Som en del av det norske folket, og i ledelsen for det, har vi virkelig drevet klassekamp, og stadig fler er blitt revolusjonære. Å føre interessekamp, og kamp mot imperialismen samt å forberede revolusjonen har alltid vært bevegelsens viktigste oppgave og vil fortsatt være det. Vi har ennå ingen stor opposisjon, men vi spiller en viktig rolle i klassekampen. Noen promille fra eller til på galluppen eller ved valget endrer ikke det minste på dette faktum.

Jan, Oslo



hvorfor vi stiller til valg

Det fins kamerater som egentlig ikke synes det er så viktig for medlemmer av Rød Ungdom å drive valgkamp. De synes stortingsvalget er noe senilt tull som kan overlates til grått hår og spaserstokker.

Men er det ikke så at største delen av folket, både gamle og unge, tror det borgerlige politikere forteller dem? - at de er med å styrer når de slipper en lapp ned i urna. Nettopp når vi stiller til valg tror jeg vi kan få folk til å forstå en del om hvordan demokratiet virker i Norge. Hvordan? Dels fordi vi kan påpeke i valgkampen, i brosjyrer, radio og TV vilket sirkus valgkampen egentlig er. Har det ikke en viss virkning, når borgerlige partier (medregna AP) skriker "Stem på oss så skal dere få det bra" og vi sier "Bryt med løftepolitikkerne, kjemp sjøl!" Dessuten vil vi før eller seinere få folk på tinget. Da kan stortingsfolka våre stille bra forslag, som de borgerlige partiene må ta stilling til, enten går de mot forslagene og da har de virkelig vist folk hvor reaksjonære de er, eller de kan støtte forslagene og da driver vi dem mot venstre.

I dag er det slik at de fleste mennesker vet lite eller ingen ting om AKP(M-L) og RØD VALGALLIANSE. Da har heller ikke tatt stilling til mange av de kampsakene vi har reist. Under valgkampen er folks politiske interesse på topp. Mange som ellers ikke er særlig interessert leser brosjyrer og ser valgprogrammer i TV. Denne anledningen må vi benytte oss av. Er det ikke vår plikt å føre valgkamp for folkets sak, når andre fører valgkamp for kapitalismens sak? (Dette er ikke noe prinsipielt standpunkt, men vurdert ut fra dagens situasjon.) Støtter ikke en slik valgkamp opp under innsatsen vår ellers i klassekampen? "Men tilhengere for politikken vår vinner vi ved å føre kamp sammen med resten av folket for interessene våre." "Vi vinner tilhengere gjennom praktisk arbeid og ikke gjennom valgprat." Dette er innvendinger vi venter å høre fra mange m-l'ere. - Ja, riktig, men hva med de 95% av befolkningen som ikke er i daglig kontakt med oss, de som vi ikke når ut til gjennom interessekampene. Skal vi ikke benytte sjansen til å nå dem med ideene våre. Når politikken vår skal presenteres på TV, vil mange hundre tusen følge med. Og den dagen vi blir sterke nok til å få folk på stortinget, vil det nok kunne gi en og annen av folkets kamper støtte at den blir tatt opp og gjort kjent gjennom et stortingsmøte og allskens svinske partier blir tvunget til å ta stilling til saka.

Yngve, arbeider, Oslo

Vi trenger AKP(m-l)

Sentralstyret har vedtatt å støtte Rød Valgallianse. De har også funnet ut at vi skal konsentrere oss om ungdomssaker og bruke valgkampen til å få ungdommen til å slåss for egne krav. Men det er også viktig at vi arbeider for å styrke AKP(m-l). Skal ungdommens interessekamp bli virkelig slagkraftig må vi ha et sterkt AKP. Ungdommen trenger et kommunistisk parti.

Et eksempel kan gi noen ideer om hva jeg mener. En gang i SUFs spede begynnelse gjorde rektor på en skole alt han kunne for å stanse oss. Han ville stanse skoleavisen som en av våre folk var redaktør for, og få valgt nytt styre i elevrådet o.l. Det gjorde han slik: Han sendte brev hjem til foreldrene om disiplinproblemer på skolen og urolighetene som fulgte med de politiske aktivitetene. Han snakket med direktørfrua som var formann i foreldreforeninga og fikk dem til å beklage forholdene ved skolen. Han holdt lærerråds-møte om disiplinproblemer og fikk det til å legge ned forbud mot skoleavisen. I tillegg fikk han lærerne til å arrangere nyvalg på tillitsmenn i alle klasser. Ingen av disse stedene hadde vi noen mulighet til å forvare oss. Vi var et lett bytte.

Senere kom kampen mot normerte prøver. På skolen ble arbeidet drevet bra med løpesedler, plakater og muntlig

propaganda. Resultatet var at over 40 av 8 klassingene boikottet prøvene. Alle rektors forsøk på mottrekk var mistlykket. Hvorfor? Jo, når han forsøkte seg i lærerrådet forsvaret lærerne som var medlemmer av AKP(MLG) oss. Resultatet var at lærerrådet gikk mot normerte prøver. Et AKP medlem tok kontakt med formannen i foreldreforeningen som sympatiserer med AKP. Resultatet var at når saken kom opp på foreldremøte ble vi forsvart både av lærerne og foreldrene. På møtet ble rektor tvunget til å si at det ikke skulle bli flere normerte prøver på skolen.

Det hadde ikke vært mulig uten Partiet. Vi trenger et kommunistisk parti som leder an i folkets kamp på alle felter. Som har alle typer vanlige folk som medlemmer. Som kan hindre at forskjellige grupper blir satt opp mot hverandre. Sann at når arbeiderpartimannen på jobben min sprer hets om studenter og sier at de bruker studielånene til å kjøpe oljeaksjer for og at de får alt for store lån, så er det noen som kan stille ham mot vegg for løgnene sine. Og sann at profesoren på Blindern ikke kan si at vanlige folk er dumme uten å få svar på tiltale osv.

Et slikt parti med dype røtter blandt de eldre generasjonene er også en forutsetning for at arbeidet blandt ungdommen skal komme virkelig langt.

Yngve, arbeider, Oslo



GJETT HVEM SOM SIER HVA?

TÅKE

Gratis mat.
Stem på oss!

Dere må kjempe sjøl,
vi vil støtte dere.

8 VALGKAMPEN I PERSPEKTIV

ALBANIA-NORGE

"DEMOKRATIET" I NORGE SAMMENLIGNET MED EN SOSIALISTISK STAT: ALBANIA!

1. Hvem bestemmer utviklingen? Et eksempel: skoleverket. Både i Norge og Albania foregår store forandringer i skolen.

ALBANIA. I 1968 holdt partiføreren en tale om revolusjonering av skolen. Denne talen ble brukt som grunnlag for diskusjoner om skolen i hele Albania. Ikke bare elevene og lærerne ble med i diskusjonene, men store deler av folket ellers også. Det var masse møter om skolereformen over hele landet. Dette fordi skolen ikke er en øy i samfunnet, men en del av samfunnet som angår alle. Et år etter da man var blitt enige om hovedlinjene og diskusjonene var oppsummert, ble det nedsatt en rekke komiteer som i detalj skulle utarbeide undervisningsformene.

VALGENE

I ALBANIA velges alt fra dommere til "storting" og direktører. Enhver som er valgt, kan kastes av dem som har valgt henne/ham. Til valg kan medlemmer av Folkefronten mot fasismen front som ble opprettet under krigen, hvor ca 90 % av folket er med.) og uavhengige stille opp. (Arbeidets parti stiller ikke til valg.)

NORGE. Her har det blitt nedsatt en rekke komiteer bestående av toppbyråkrater som har laget forslagene: Grunnplanen for folkeskolen (400 sider), Gjeldsvikkomiteen for gymnaset (500 sider) Steenkomiteen for ungdom mellom 16 og 19 år (3 hefter a 300 sider) osv. Så blir forslagene behandlet av andre toppbyråkrater og vedtatt av stortinget. "Demokratiet" består i at alle elevråd blir tilsendt et eks. av instillingene og bedt om å uttale seg. Og etterpå harselerer dem over at vi ikke er interessert i vår egen framtid fordi de fleste ikke uttaler seg.

NORGE. Her er det valg hvert 4. år til kommunestyrene og storting. Alle kan stille til valg hvis de har mye penger og/eller en sterk organisasjon bak seg. Særlig er mye penger og/eller kontroll med pressen viktig. Høyre og Arbeiderpartiet kontrollerer den helt overveldende del av dagsavisene. De som blir valgt kan ikke kastes og står ikke til ansvar for sine handlinger overfor velgerne. Arbeidet i Stortinget og kommunene er lagt opp slik at det er umulig for vanlige folk (stort sett representantene også) å følge med i. De folkene som virkelig har makt, direktørene i de store bankene osv. blir ikke valgt. Folk har heller ingen mulighet til å kontrollere hva de driver med.

KONTROLLMULIGHETENE

I ALBANIA har arbeiderne rett til å kontrollere hva bedriftsledelsen, departementene osv. gjør. De kan når som helst velge en delegasjon som skal gå gjennom papirene til f. eks. et departement for å kontrollere det. Alle folk som blir kritisert på veggaviser har plikt til å svare på kritikken som blir framsatt i løpet av 2 dager. Hvis ikke blir avisen hengt opp på et sentralt offentlig sted.

I NORGE har vi ingen mulighet til å kontrollere hva de som bestemmer over oss gjør. Vi kan ikke kontrollere hvilke vedtak bedriften gjør. Vi har ingen kontroll over stortingsmenn osv.



DEMOKRATI
FOR
HVEM?



HVOR ER DET DEMOKRATI? I NORGE ELLER ALBANIA?

Yngve, Arbeider, Oslo

FRA SENTRAL- STYRET



Kamerater i Rød Ungdom!...

Sentralstyret har diskutert situasjonen i organisasjonen vår. Vi mener at sjøl om vi har utvikla en del bra arbeidsformer, som røde fester, de siste månedene, må vi også innse at vi har gjort flere store feil. Disse feilene fører til at vi har vært for lite aktive og effektive i kampen for ungdommens daglige interesser og for sosialismen.

Vi i sentralstyret har diskutert hva disse feilene kommer av, og hvordan vi skal kvitte oss med dem. Hva vi har kommet fram til, ser du når vi leser de neste sidene. Men skal Rød Ungdom bli en slagkraftig kamporganisasjon, er det ikke nok at ledelsen har en mening om hva som er bra og hva som er dårlig.

Alle medlemmer må føle det som sitt ansvar å styrke Rød Ungdom. Derfor må dere lese og studere grundig det Sentralstyret har skrevet, og komme fram med egen kritikk av Rød Ungdom, av Sentralstyret og av laget.

Og enda viktigere: Dere må kaste dere aktivt ut i kampen for å styrke Rød Ungdom. Det gjør dere ved å legge en plan for hva laget deres skal diskutere og jobbe med i månedene som kommer, og sjøl gjøre mest mulig for å sette vår politikk om i praktisk, revolusjonært arbeid. Vi lar oss ikke skremme av at vi har svakheter. Vi innrømmer dem og bekjemper dem.

"Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med våre dårlige vaner og beholde de gode"

(Mao)





KLASSE -KAMP

1. Når laget deres har hatt en diskusjon: Gjør dere bestemte vedtak om hva som skal settes i gang? Om hvem som skal gjøre det? Setter dere frister for dere sjøl? Oppsummerer dere arbeidet etter en stund og kritiserer de som har jobba dårlig? Eller har dere lange diskusjoner som ikke fører til noe i praksis?

2. Er styret dristig til å sette i gang politisk arbeid som kan aktivisere medlemmene?

3. Kritiserer medlemmene styret når det skjer lite, eller er dere dovre og fornøyde med liten aktivitet?

4. Stresser styremedlemmene rundt med en masse oppgaver uten å mobilisere medlemmene politisk? Eller prøver styret gjennom diskusjoner og kamp å trekke alle med i arbeidet?

5. "Eldre" medlemmer: går dere i spissen i lagets arbeid? Prøver dere å skolere og aktivisere de nye medlemmene? Eller har dere forfalt til liberalisme under dekke av parolene om omvandring?

6. Nye medlemmer: Hva gjør dere for at sosialismen skal seire i Norge? Hvem tjener på at vi revolusjonære er passive? Vi kan aldri bli fri hver for oss, vi må kjempe sammen!

7. Studerer dere marxismen-leninismen og Mao Tsetungs tenkning for å lære mer om kommunistisk politikk og forbedre arbeidet, eller har dere falt for ideen om at "teori er kjede lig?"

8. I alle disse spørsmålene går det en kamp mellom ulike klasses interesser. Borgerskapet er tjent med passivitet, lite skolering og organisatorisk rot i Rød Ungdoms rekke. Arbeiderklassen, og dermed også vi sjøl, er tjent med det motsatte. Det foregår med andre ord alltid en klassekamp innad i Rød Ungdom og i det enkelte medlem. Bare ved å ta denne kampen aktivt opp, kan vi hindre at de nåtne ideene seirer over de røde.



FRA SENTRALSTYRET -2

RØD UNGDOM SKAL VÆRE KAMP- ORGANISASJON

Da vi bestemte oss for å utvikle SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon, satte vi oss 2 viktige mål:

Det første var å kvitte oss med det vi kaller en "krigskommunistisk" måte å arbeide på. Det vil si en stil der



sentrale direktiver i detalj la opp arbeidet for lag og medlemmer, med bestemte møter som var pålagt av Sentralkomiteen nesten hver uke med en flom av sensiler. Det viktigste ved krigskommunismen er at laga og medlemmene ikke verner seg til å planlegge arbeidet på egen hånd. Pasivitet og manglende sjølstendighet vokser fram, og hver gang noe viktig skal gjøres, skjer det ved hjelp av direktiver og "krise-kampanjer".

Vi har prøvd å kvitte oss med krigskommunismen, og har oppnådd en god del. Men i noen distrikter så vi under arbeidet med sommerleirene at den blussa opp igjen. Derfor er det viktig at vi lærer oss å planlegge på lang sikt, og at lag og medlemmer følger politisk ansvar for å sette vedtak ut i livet.

Det andre var å utvikle nye arbeidsformer både utad og innad. Den sentrale parolen for dette var "Rødt Miljø". En lang rekke lag har tatt i bruk røde fester, hytteturer, uformelle seminarer og teater- og vise-aktiviteter. Disse forandringene har ført til at mange ungdommer har fått et nytt syn på oss, fordi vi mye mer er blitt en del av ungdom-

men. Noen lag har også dratt nytte av dette til en kraftig øking av medlemstallet.

Samtidig som vi har oppnådd en god del i kampen for disse 2 måla har det, som flere medlemmer har pekt på, utvikla seg en del alvorlige feil. De fører til at vi på 2 områder står svakere enn vi gjorde før: Rød Ungdoms kampevne er svekket. Vi gjør for lite av oss utad, bladsalg, plakatklistring og stands ser man lite til. Dette duger ikke. Det er viktig at vi viser styrke, og det er viktig å nå ut til massene med våre meninger. Vi mener også at det har vært tilbakegang i vår ledelse av ungdommens kamp for aktuelle krav. Hva gjorde vi f. eks. med gymnastenes kamp mot gymnasloven? Det er bare blandt soldatene og yrkes-skoleelevene at vi har gjort betydelig framganger.

Rød Ungdoms oppgave er å sloss for ungdommens interesser på kort og på lang sikt. Hvis vi ikke kvitter oss med det som svekker vår kampevne, er vi ikke virkelige revolusjonære. Ungdommen har ikke bruk for revolusjonære som ikke kjemper.

Vi står også svakere når det gjelder skolering. Den hvor laga ikke har tatt initiativ på egen hånd, har de nye medlemmene ikke hatt noe tilbud om å skolere seg ut over grunn-sirkelen. Også mange "eldre" medlemmer har blitt passive i studiene av kommunistisk teori. Erfaringene fra m-l-bevegelsens arbeid de siste åra, viser at når den politiske skoleringa stopper opp, går også aktiviteten tilbake. Det er klart nok, for når vi ikke lærer oss sjøl opp til å forstå tingene på en revolusjonær måte, har vi ikke noen linje å jobbe ut fra. Den kommunistiske teorien sier oss en masse om hva vi skal kjempe for og hvordan vi skal gjøre det. Derfor gir den også inspirasjon. Mao sier det sånn: "Uten en fast og riktig politisk orientering er det umulig å fremme en hard kampstil. Uten en hard kampstil er det umulig å bevare en fast og riktig politisk orientering". (sitat-boka side 200)

Det er mange grunner til at disse svakhetene har utvikla seg. Sentralstyret mener at disse er de viktigste:

-I ly av kampanjen mot kommunismen har det oppstått en god del liberalisme (slapphet). Eldre medlemmer som før jobba hardt har i en viss grad lagt klassekampen på hylla. Nye medlemmer mangler ofte forstå-

FRA SENTRALSTYRET 3

elsen for at de må ofre noe for revolusjonens sak. Borgerskapet propper oss fulle med ideer om at vi skal karre oss fram på egen hånd og ikke bry oss om andre. Men bare en knøttliten del av ungdommen kan få det bedre på den måten. Skal vi virkelig oppnå noe, må ungdommen stå sammen å sloss. Det er for lite kamp mot sånne og andre borgerlige tenkemåter i Rød Ungdom. Noen opptre nærmest som om slapphet var en "dyd". De "går lange omveger" for å slippe å kritisere kamerater som har feil, og gjør lite for å kvitte seg med sine egne.

- Den demokratiske sentralismen fungerer ikke bra nok. Vi har hatt mange viktige diskusjoner det siste halve året. Men viss diskusjonene ikke fører til praktisk handling, har møter og diskusjoner ingen verdi. Vi må lære oss til å føre debattene fram til vedtak om hva vi skal gjøre, og hvordan, og fordele ansvar blandt medlemmene.

- Vi har ikke hatt en politisk plan for hva Rød Ungdom først og fremst skal jobbe med og slåss for. Hvis ikke hele organisasjonen samler seg om noen hovedsaker, blir slagkraften liten og demokratiet lite målretta.

- Sentralstyret, distriktsstyrene og lagsstyrene har ikke klart forstått at å lede etter masselinja også betyr å ta hensyn til at medlemmene har forskjellige nivå. Vi har retta blikket mot de yngste og minst skolerte medlemmene, men gjort lite for å aktivisere de mest kampvillige og de best skolerte. Da blir det ingen som går i spissen, og frivilligheten utvikler seg til passivitet.

- Vi har hatt for lite diskusjoner om politikk og taktikk for ungdommens dagskamp. Derfor har våre paroler ofte blitt for allmene.

Sentralstyret har hovedansvaret for disse feila. Ivrig etter å utvikle en ny organisasjon, har vi latt viktige lærdommer fra SUF(m-l) gå i glemmeboka. Dermed har vi sjøl likna en del på den tekningen vi kritiserte i Bolsjevik, der røde ungdommen velte en statue av SUF(m-l).

Vi mener ikke at "omdanninga har gått for langt", tvert imot. Vi har ennå et godt stykke igjen til vi virkelig er på bølgelengde med ungdomsmassene. Parolen om et Rødt Miljø er fortsatt sentral. Men uten at vi netter oss mer inn på kampen, får ikke de røde miljøene noen virkelig verdi, og de vil gradvis forfalle. Og uten at vi kvitter oss med svakhetene vi har, kan vi ikke fortsette å vokse og utvikle oss som en kampduelig masseorganisasjon.

Det er dere medlemmer som kan sette fart i sakene. Dere må kritisere ivrig de feila Rød Ungdom har, og kaste dere ut i arbeidet for nye framganger.

DE GRUNNLEGGENDE PRINSIPPENE FOR RØD UNGDOM

Når vi skal oppsumere vårt arbeid, bestemme våre oppgaver og legge planer er det viktig at vi har et felles utgangspunkt. Det er viktig at hele organisasjonen har kjenskap til og grundig forståelse for RØD UNGDOMS grunnleggende prinsipper. Det er lenge siden det har vært diskusjon om ungdomsforbundet grunnleggende prinsipper. Vi hadde en slik i SUF(m-l), men siden den gang er det kommet mange nye medlemmer som ikke har vært med på denne debatten. Når vi nå skal gå løs på den vanskelige oppgaven å bestemme oss for hva som skal være de viktigste oppgavene våre hele det kommende året, er det viktig å diskutere ungdomsforbundets prinsipper på nytt. Bare på de måten får vi alle et felles utgangspunkt for diskusjonen. Bare en enhetlig organisasjon kan oppnå store resultater.

vi må spre kjenskap til AKP(m-l)s politiske linjer. Vi må hjelpe og støtte og forsvare Partiet.

2. RØD UNGDOM ER EN KAMP-ORGANISASJON FOR UNGDOMMENS DAGSKRAV OG FOR SOSIALISMEN.

Ungdommen under kapitalismen blir rammet av utallige problemer i fritida, på skolene, på arbeidsplassene. For at vi skal kunne vinne ungdommen for kommunismen må vi vise dem i praksis at vi duger til noe. Ellers vil ungdommen vende oss ryggen. Vi må ta opp problemer der vi møter dem. Gå i spissen for aksjoner for ungdommens krav, mot klassefienden. Vi må huske at ungdommen ikke vinnes med store og flotte ord, men gjennom aksjoner og kamp. Hele vår historie til nå viser dette.

3. UNGDOMMEN TRENGER SIN EGEN ORGANISASJON.

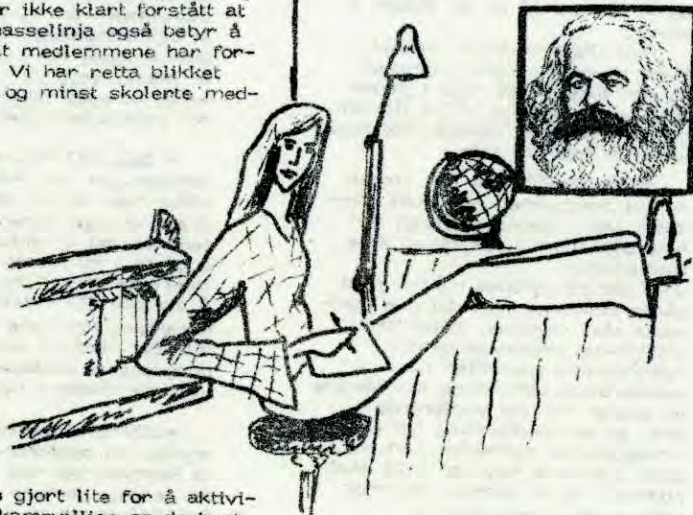
Klassekampens historie viser at ungdommen kan spille en viktig rolle i det revolusjonære arbeidet. Kina, Albania og Vietnam er eksempler på dette. For at ungdommens enorme aktivitet og kampkraft skal komme til utløsning trenger ungdommen sin egen organisasjon. Det er nytteløst for ungdomsforbundet å kopiere det kommunistiske partiets arbeidsmåter. Ungdomsforbundet må finne sine egne metoder, former for arbeid og oppfostring må være tilpasset ungdommens konkrete nivå og behov. Det er derfor vi har kjempet for å ordanne ungdomsforbundet til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Nettopp fordi vi tar sikte på å bli en kommunistisk masseorganisasjon med tusner av ungdommer trenger vi partiets faste politiske ledelse.

4. MASSENE AV REVOLUSJONÆR UNGDOM MÅ ORGANISERES I RØD UNGDOM.

Vi må utvikle vår organisasjon slik at det blir mulig for ungdom på mange forskjellige nivåer å være medlem av RØD UNGDOM. Vi må huske på MAO sier at massene som regel kan deles inn i tre kategorier, de mest aktive og framskredne, de mellomliggende og de tilbaketriggende. Vi må aktivisere våre medlemmer på frivillig grunnlag og sørge for tilbud til medlemmer på alle nivåer. RØD UNGDOM må ledes slik at alle medlemmer kan aktiviseres og utvikles politisk, flest mulig til kommunister.

5. Sjøl om vi organiserer ungdom fra forskjellige klasser og grupper, må vi ikke glemme at vi først og fremst er ARBEIDERKLASSENS KOMMUNISTISKE UNGDOMSFORBUND.

I vår politiske plattform slår vi fast at vi bygger på marxismen-leninismen, det er arbeiderklassens teori. Vårt mål er å skolere medlemmene våre i denne teorien. Ungdomsforbundet anerkjenner vidre arbeiderklassens ledende rolle



De prinsipper som vi stiller opp er resultater av diskusjonene i sentralstyret. Muligens er de utilstrekkelige. Bare en diskusjon i hele RØD UNGDOM vil vise om prinsippene holder i praksis.

1. RØD UNGDOM ER ET RESERVOAR (kilde til rekruttering) OG REDSKAP FOR AKP(m-l).

Et av de viktigste vedtaka på vårt ekstraordinære landsmøte, var vedtaket om at vi skulle være partiets ungdomsorganisasjon. Et enstemmig landsmøte fattet dette vedtaket med stor entusiasme. Dette vedtaket betyr mye for ungdomsforbundet i praksis, det er ikke bare flotte ord. Det betyr at vi i ungdomsforbundet gjennom kamp og studier må fostre våre medlemmer til å bli kommunister. Medlemmene av ungdomsforbundet blir eldre, om få år blir mange av oss å finne rundt om på forskjellige arbeidsplasser. Skikkelig arbeid fra ungdomsforbundets side er en av forutsetningene for utvikling av Partiet. Vi må derfor fostre ungdommen i marxismen-leninismen,

Fortsettelse»

I kampen for revolusjonen og sosialismen i vårt land er partiets ungdomsorganisasjon. Videre må RØD UNGDOM ha en ryggrad eller en kjerne av unge arbeidere. De er de mest konsekvent revolusjonære, det mest stabile element. De sørger for fasthet og disiplin. Om dere gjennom diskusjon blir enige om dette prinsippet, må ikke det få konsekvenser for vårt daglige arbeid? Antallet unge arbeidere i organisasjonen er ikke stort i dag. Det kan forandres og økes, men bare hvis vi går bevisst inn for det.

Dette var prinsippene vi kom fram til. Vi håper diskusjonen kommer til å gå livlig. Vi håper ingen bare leser dette, nikker på hodet og tenker: ja, ja dette ser jo greitt ut. Diskuter og hold prinsippene opp mot den virkelighet dere kjenner. Resultatet av diskusjonen blir sikkert et mer enhetlig ungdomsforbund.

INTERESSEKAMP

Vi skal lede ungdommens interessekamp!

Det siste året har vi i mindre grad enn før gått i spissen for ungdommens interessekamp. Det har ikke ført til at andre har overtatt. Det har bare ført til at kampen har blitt liggende nede. Vi skal ikke ha monopol på interessekampen. Den må utvikles av alle organisasjoner og enkelte ungdommer som ønsker å slåss. Men den kommunistiske ungdomsorganisasjonen må føle et spesielt ansvar. Vår teori lærer oss å mobilisere massene til kamp for nære krav er en absolutt forutsetning for at folket skal kunne gå til storm mot klassediktaturet. Gjennom interessekampen lærer vi hvem som er venn og fiende, og vi får tru på at det nytter å slåss.

Rød Ungdom driver arbeid blant en rekke ungdomsgrupper. Vi kan ikke ta opp alle i denne artikkelen. Men vi vil si litt om hva vi mener er viktige interessekrav for noen av dem.

+GYMNASENE er det stedet der vi tradisjonelt har stått sterkest. Men interessekampen har ikke gått fram i det siste. Alle medlemmer som går på gymnas må bli med på en diskusjon mot det nye gymnaset skal utvikles. (Sitat fra AKP(m-l)s arbeidsprogram: "Økonomiske garantier og en demokratisk behandling der lærere og elever har det avgjørende ord, er en forutsetning for en omlegging av gymnasene.") Vi må også diskutere hvordan NGS skal styrkes, og ta kampen opp mot reaksjonære lærebøker og undervisningsopplegg.

+FOR UNGDOMSSKOLENE har vi ennå ikke noen klare, felles interessekrav. Elevene har ingenting å si, kamp for demokratiske rettigheter blir viktig. Vi må bekjempe den politiske passiviteten gjennom aktiv propagandaspredning og ved å ta opp lokale krav.

+YRKESKOLEELEVERNE OG LÆRLINGENES kamp går fram. Det er vår oppgave å starte aksjoner på de parolene YLI har stilt, og styrke YLI som organisasjon lokalt. Kampen for velferdsbygg, hybler og fritidsmuligheter, pluss kravet om at lærebøkene skal være på norsk og at de mest reaksjonære bøkene skal vekk, blir sentralt. Krav om økt adgang til lån og stipend er også veldig viktig.

+BLANDT UNGE ARBEIDERE er lønnskrav, fritidstilbud og boliger helt sentrale ting. Der hvor vi har satset spesielt på å fagorganisere unge arbeidere i egne grupper i foreningene, har det hatt stor betydning.

+VIDEREGÅENDE SKOLER.

På lærerskolene og sosialskolene og blandt praktikantene fins det bra interesseorganisasjoner som vi må jobbe innfor. Lokalt blir oppgaven å styrke disse og reise kamp for de riktige kravene organisasjonene har stilt. Sentralstyret ber medlemmene på andre slags videregående skoler (tekniske, landbruks, osv.) om å diskutere interessekrava og sende inn rapporter og innlegg til Bolsjevik.

+FOR UNIVERSITETSLAGA er det nå organisert et eget studentutvalg i Rød Ungdom. Det har til oppgave å samordne interessekampen og det politiske arbeidet på universitetene, samt å utvikle diskusjonen om vi skal opprette et studentforbund. Så snart diskusjonene fra sommerleirene er oppsumert, vil utvalget sende ut eget materiale bl. a. om interessekampen.

+SOLDATENE er den ungdomsgruppa som kanskje har slåss mest aktivt det siste året. Vi oppfordrer alle medlemmer det er aktuelt for, til å gå ut i militæret og ta del i interessekampen og arbeidet for å avsløre "forsvarets" klassekarakter. For hele Rød Ungdom blir det viktig å støtte de progressive soldatene som blir stilt for retten i høst.

+JENTENE er dobbelt undertrykte. Vi oppfordrer lege til å ta kampen opp mot undertrykking av de unge jentene på skolene, i fritidsklubbene og i arbeidslivet. Diskuter forslaget om egne jente-grupper i Rød Ungdom.

HVA MED FRITIDA ?

Vi har nevnt noen viktige krav som Rød Ungdom må reise på skoler, arbeidsplasser osv. Men det som er felles for de aller fleste ungdommer, er problemene i fritida. Kapitalistene og byråkratene har stort sett en interesse når det gjelder fritida vår: de vil få oss for lønnepengen og lønningene samtidig som de holder oss i politisk passivitet.

Dette er grunnen til at vi mangler ungdomsklubber, at de klubbene som fins samt idrettslag o.l. sliter med elendig økonomi og at prisene er skyhøye på diskoteker og konsenter. Borgerskapet dytter på oss sin råtne ideologi gjennom reklame, blader, film og kommersiell musikk, stjernedyrking og motepress.

Rød Ungdom har gjort alt for lite med disse sakene. Kampen for et bedre ungdomsmiljø kan skape enhet blant mange ungdomsgrupper. For mange er det disse



FRA SENTRALSTYRET 5

ARBEIDSPLAN

problemene som betyr aller mest. Dessuten er det et veldig godt utgangspunkt for å avsløre at kapitalen og staten er ungdommens virkelige fiender.

ET STED Å VÆRE!

På de fleste plassene er nok det største problemet at flertallet av ungdommen overhodet ikke har steder å være i fritida. Derfor blir denne kampen sentral, enten det skjer ved husokkupasjoner, krav om at skolen skal holde åpent om kveldene eller krav om at ungdomsklubben skal ha flere kvelder.

Fritidskampen må også være en kamp for økte bevilgninger til foreninger og ungdomslag, mot dyre diskoteker og konserter og for støtte til frikonserter o.l.

Der hvor ungdommen har fritidstilbud, som f. eks. i klubbene, er det Rød Ungdoms oppgave å motvirke passiviseringa, ved å kreve at ungdommen skal styre stedene sjølt og ved å ta initiativer som kan aktivisere folk.

I all fritidskamp vil det dessuten dukke opp 2 problemer: Stoff og alkohol har ødelagt mange husokkupasjoner og klubber, og vi må gå i spissen for å bekjempe det. Videre må vi kreve full frihet til politisk arbeid, uten at den politiske aktiviteten skal skyve den mindre interesserte ungdommen til side.

For å utvikle fritidskampen, må først alle lag av Rød Ungdom diskutere ungdommens fritidsmuligheter lokalt, og hva laget kan gjøre for å reise kampen. Deretter må alle progressive og aktive ungdommer på stedet trekkes med i diskusjoner og arbeid. Det blir viktig å styrke samarbeidet med andre ungdomsorganisasjoner, kanskje særlig SFU. Gjennom lokale løpessider, fester og andre metoder må vi reise ungdommen på stedet til kamp for noen få hovedkrav. Mange steder har det vist seg riktig å organisere de aktive i egne ungdomsfronter med medlemskontingent og møter. Metodene i kampen vil variere fra sted til sted. Mange plasser har det starta med ungdomsdemonstrasjoner. Andre har okkupert tomte hus og ordførernes kontor.

Sentralstyret pålegger alle lag å diskutere hvordan interessekampen blant ungdommen på stedet skal utvikles, hva som skal gjøres med fritida, og hvordan fritidskampen skal drives fram samtidig som kampen på skolene, arbeidsplassene osv. skal styrkes kraftig.

Rapportene fra disse diskusjonene skal legge grunnlaget for en politisk plan for Rød Ungdoms arbeid i et heit år framover.

Hva er en arbeidsplan? Det er et sentralt opplegg for hvilke saker hele Rød Ungdom skal jobbe med i tida som kommer. En sann plan er nødvendig for at vi virkelig skal utrette noe. Hvis vi sprer oss på mange områder og ikke makter å slå som en mann blir resultatene små og tilfeldige. Våre motstandere er sterke og behersker et sentralisert apparat for undertrykkelse av ungdommen. Vi må slå tilbake på den samme sentraliserte måten. Både på landsplan og i lokale lag har vi mangla sanne planer de siste månedene. Det er en viktig grunn til at vi ikke har oppnådd så mye som vi burde, f. eks. i mobiliseringa til sommerleirne.

Men det er ikke nok med en sentral plan. Laga er ikke like, og ungdommens problemer er ikke de samme i Kirkenes som i Kristiansand. Derfor må alle lag diskutere planen og finne ut hvordan den passer lokalt. Hvis dere er uenige i den politikken som kommer til uttrykk i planen, må dere kritisere den. Dersom mange er uenige, må planen endres.



Hvis lokalarbeidet skal bli bra og engasjerende, kan ikke alle aktivitetene være bestemt "ovenfra". En viktig del av lagsarbeidet i Rød Ungdom er å diskutere forslag til lokale initiativer og sette sanna ut i livet. Skal dette bli mulig, kan ikke sentralstyret pålegge laga for mye arbeid. I denne arbeidsplanen skiller vi derfor mellom minstekrav som vi mener alle lag skal gjennomføre, og saker som bare de som som mener de har krefter til det skal gjøre noe med.

Hvilke oppgaver har et Rød Ungdomslag?

INTERESSEKAMP.

Vi revolusjonære skal utvikle ungdommens kamp for bedre kår. Derfor må alle lag ta del i interessekampen. Der ungdommen har stillt krav eller starta aksjoner,

skal vi jobbe blandt dem så godt vi kan. Vi skal kjempe for at aksjonene skal gi seter, og at vi skal spre våre ideer blandt ungdommen. Overalt har ungdommen problemer som vi må slåss mot.

Alle lag må diskutere hva som er de viktigste problemene på sitt sted, å begynne arbeidet for å samle ungdommen til kamp mot disse problemene.

Skal vi tjene folket, må vi utvikle interessekampen blandt dem vi omgås til daglig. Derfor organiserer vi oss i smålag på skoler, arbeidsplasser og i fritidsklubber. På alle disse stedene må vi føle ansvar for ungdommens kår. Vi må diskutere om det ikke er riktig å starte en sentral ungdomsaksjon. Hvis vi kommer til at det er riktig, og at parolen "Kjemp for en bedre fritid" kan samle ungdom over hele landet til en stor bevegelse, må alle storlag diskutere hva det betyr for dem. (se annen artikkel)

RØDT MILJØ

Alle lag må fortsette arbeidet for et rødt miljø. Det kan ta mange former, fra hytteturer med sympatisører til røde teatergrupper. Alle lag bør lage et åpent rødt arrangement (fest, møte, seminar el.l.) minst hver 6. uke. På denne måten sikrer vi et mer regelmessig massearbeid, og vi trekker med andre ungdommer i diskusjoner om revolusjonær politikk.

STUDIER

Hvis vi ikke studerer, blir vi aldri kommunister. Tvert imot, vi kommer til å blekne og miste den røde fargen. Studier må være en fast del av alle lags arbeid. Sentralt jobber vi nå med å lage forskjellige studieopplegg (f. eks. i masseliste, demokratisk sentralisme). Men også her trengs det lokal sjølisetendighet. Sitt ikke å vent på et sentralt opplegg. Start gjerne med sitatstudier, enten til bestemte problemer eller på mer generelle saker. Lag som makter det bør lage seminarer om emner som opptar medlemmene. Fins det et AKP-lag på stedet, så be gjerne dem om hjelp til innledninger.

PROPAGANDA

Skal vi nå ut til folk med våre ideer, må vi spre propaganda. Vi når ikke på langt nær mange nok muntlig. Dessuten er det viktig at vi beständig "syns" for å vise styrke. Gjennom bladsalg og stands kommer vi i kontakt med nye ungdommer, og vi lærer nye mer politikk når vi sjølt må stå fram med propagandaen vår.

Mange steder er SFU flinkere enn oss til å spre blader. Ungsosialisten selges nesten like mye som Røde Garde. Vi bør lære av dem, diskutere innholdet i bladene våre, lage salgsaksjoner og "røde dager". Dessuten at medlemmene alltid har noen eks av Røde Garde eller Uredd med seg overalt.

Fortsett nest side.

FRA SENTRALSTYRET 6

fortsettelse fra foregående side

Alle lag må selge bladene våre. Nesten alle steder fins det både ungdomsskoleelever og eldre ungdom. Da skal beggebladene spres. Sett dere egne mål for å øke salget, og ta stadig opp diskusjon om hvordan det går.

PLAN FOR HØSTENS DISKUSJONER.

Dette er også en minsteplan. Den er nødvendig for at vi skal marsjere noenlunde i takt. Det blir hverken demokrati eller sentralisme hvis vi ikke alle sammen gjennomfører noen sentrale debatter. Alle lag må i høst ha disse diskusjonene, på storlagsmøter, seminarer eller flere storlag sammen:

1. Hvilke prinsipper skal Rød Ungdom jobbe etter?/ Hvordan skal ungdommens interessekamp utvikles?

Materiale til disse diskusjonene finner du i artikler i dette nummeret av Bolsjevik. (se studieopplegg) Emnene er såpass store at det er best å lage 2 møter eller kanskje helst et helgkurs. Siden diskusjonene skal legges opp arbeidet for lang tid framover må de være gjennomført seinest innen 1. oktober.

2. Skal vi opprette et kommunistisk studentforbund?

Landsmøtet vedtok at alle medlemmer skal trekkes med i denne debatten før sentralstyret vedtar noe. Vi håper at flest mulig deltar i diskusjonene, men mener at diskusjonen ikke skal være obligatorisk for alle medlemmer. Alle storlag (kanskje det passer best at flere storlag går sammen om møtet) må arrangere et møte om studentforbund slik at alle medlemmer har anledning til å være med i diskusjonen. For alle studenter er det et obligatorisk møte. Gi beskjed i god tid dersom dere vil ha innleder. Styret må raskt sende rapport fra møtet. Frist for møtet: Seinest 1. november. (diskusjonsopplegget sendes ut seinere).

Vi har nå sagt det minimum vi mener alle lag bør drive med. (interessekamp, propaganda-spredning, studier, rødt miljø) og de to diskusjonene alle lag skal ha i høst. Det vil sikkert bli store forskjeller på hva laga vil klare. Det er muligheter til å gjøre en hel masse, men også de svakeste laga skal klare å gjennomføre dette.

I tillegg til denne minimumsplanen vil vi si litt om noen aktuelle saker både i massekampen og for organisasjonen i høst. De lag som har muligheter til å gjøre noe mer enn minimumsplanen, bør prøve å gjøre noe med dette.

Støtte til verdens folk.

Folk over hele verden kjemper mot imperialismen og undertrykkelse. Vi har en plikt til å støtte disse kampene. Nå er det kampen i Indo-Kina, og da spesielt i Kambodsja, som står i sentrum, og som vi bør satse mest på. Men vi skal heller ikke glemme kampene i Afrika, Latin-Amerika, Midt-Østen, Irland eller Islands kamp for fiskerigrensa.

To viktige rettsaker.

Narve Trædal vil bli stilt for retten tiltalt for å ha offentliggjort hemmelige NATO-meldinger som avslører at militæret øver seg i å slå ned demonstrasjoner og streiker.

Tre soldater som nekta å skyte på Steisjø øvelsesfelt før tvisten mellom Toten-folket og brukseier

NØTE OPP LEGG

FOR STORLAGA:

I materialet fra Sentralstyret fins det sikkert en mengde saker å diskutere. Noen vil diskutere parolen om Rødt Miljø, andre hvordan vi skal styrke Rød Ungdom på yrkesskolene. Hvis all uenighet og alle forslag skal komme fram, krever det at styrene forbereder møtene godt, gjennom å undersøke hva medlemmene er særlig opptatt av. Sentralstyret kan ikke lage ei liste på 100 spørsmål.

Her vil vi bare understreke et par ting som alle lag bør ta opp. Vi har delt opplegget i to, fordi vi mener det trengs to møter eller et større seminar.

I. Hva er godt og hva er dårlig i hele Rød Ungdoms og i lagets arbeid? (stikkord: interessekamp, rødt miljø, propaganda, studier) Hva kan gjøres for å styrke lagets arbeid? Studieforslag: sitatboka (den nye) s. 200

II. Hvordan skal vi styrke interessekampen? Diskuter interessekampen på den enkelte skole og arbeidsplass (gjørne gruppevis). Bli enige om en målsetting for interessekampen (hvilke saker er viktigst for massene?).

Ta opp parolen "Kjemp for et bedre ungdomsmiljø". Hvilke fritidsmuligheter har ungdommen på stedet? Hva kan storlaget gjøre? Hvordan utvikle felles fritidskamp samtidig som kampen på de enkelte skoler osv. styrkes. studieforslag: sitatboka side 181 nederst (Hvorfor er det viktig å drive interessekamp?)



Mathisen var løst, vil bli tiltalt for ordrenekt.

Forsvaret vil prøve å få disse progressive soldatene som ikke har gjort annet enn å forsvare folkets interesser, dømt til lange fengselstraffer. Det er bare en kraftig opinion som kan hindre dette.

En revolusjonær økonomi.

Vi oppfordrer de laga som kan å diskutere hva en revolusjonær økonomi er, hvordan økonomiarbeidet nå drives i laget, og hva en kan gjøre for å styrke det. Forslag til opplegg for en slik diskusjon kommer i neste nr. av Bolsjevik.

FRA SENTRALSTYRET 7

FRAM FOR EN KOMMUNISTISK ØKONOMI

Mange lag driver et dårlig økonomi-arbeid. De ser økonomien viktig og upolitisk. Organisasjonen drives ikke uten penger. Med dårlig økonomi kan vi ikke klare å gjøre en bra innsats i ungdommens kamp. Uten penger kan vi ikke utgi noe propaganda, ikke medlemsblader, vi kan ikke lage kadermøter eller reise rundt til lag, vi kan ikke sende turneer med røde propagandagrupper. Økonomien og politikken er uløslig knyttet til hverandre. Vi må drive et kommunistisk økonomiarbeid og ikke borgelig, akkurat som vi må føre en kommunistisk politikk og ikke en borgelig. Alle lag som har anledning bør diskutere hva en revolusjonær økonomi er, for å styrke den politiske bevisstheten om økonomien og derved styrke økonomiarbeidet. Vi må få inn mer penger og kutte ut all form for sløsing på alle plan.

1. Betal kontigenten.

Kontigenten er det grunnleggende i økonomien, og derfor det første vi må ta grep om. Alle medlemmer skal betale kontigent, og alle lag må sende den til sentralstyret innen de fastsatte fristene.

Arbeidsutvalget har fatta følgende vedtak: "kontigenten skal betales etterskudsvist hvert kvartal. Lag som ikke har betalt kontigent innen fristen, regnes ikke som lag av Rød Ungdom, og vil ikke få tilsendt medlemsmaterielt før kontigenten er betalt." Dette betyr at kontigenten for 3. kvartal skal være hos sentralstyret innen 1. oktober. (Lag som i 1. har betalt for 1. og / eller 2. må også betale for dette.)

2. Betal propagandaen

Mange lag er dårlig til å betale for Røde Garde, Uredd, løpesedler o.l. Det er også mye svinn og rot for salget i laga. Dere må sørge for at bladene selges, at pengene kommer inn for det, og at det betales raskt.

Arbeidsutvalget har fatta følgende vedtek: "Lag som ikke har betalt et nummer av Uredd eller Røde Garde skal ikke få tilsendt noe nytt nummer før det siste er betalt."

3. Gi gaver til sentralstyret.

Det er mye vi ikke kan gjøre fordi vi har for lite penger. Alle medlemmene må ha ansvar for å bedre økonomien. Mange har råd til å gi noen kroner i måneden. Ha innsamlinger på møter, og på åpne arrangementer, forplikt dere gjerne til å gi en viss sum i måneden. Det kan være en bra idé å lage utlodninger eller ta en jobb (f.eks. alle i laget går sammen om en dugnadsjobb en kveld) og gi pengene til Rød Ungdom.

Fram for en sterk kommunistisk økonomi!

(For dem som vil studere noe om økonomi har vi et par forslag. Mao: Arbeid med økonomien må vies mer oppmerksomhet. x (Bind 1. i verker i utvalg) Sitatboka (nye) side: 259, 254, 256, 255

HVILKE GRUPPER UNGDOM SKAL VI SATSE PÅ?

Da vi diskuterte prinsippene og kom fram til at Rød Ungdom først og framst er arbeiderklassens ungdomsforbund, mente vi at dette må få konsekvenser for arbeidet vårt i dag. Vi har for få arbeidere, yrkesskoleelever og lærlinger som medlemmer. Prinsipper er for oss kommunister ikke døde ord, men en nettesnor for handling.

I året som kommer må vi den-



for satse mye mer på å få en stor kjerne av arbeidende ungdom. Den ene måten vi kan gjøre det på, er å rekrutere direkte gjennom propaganda på arbeidsplasser og i miljøer som særlig samler unge arbeidere. Stortagsstyrene, distriktsstyrene og Sentralstyret må gi mere hjelp til de medlemmene som jobber og til arbeidsplasslaga, og vi må lage en klarere politikk for unge arbeidere.

Den andre måten er å bygge ut Rød Ungdom på ungdomsskolene. Den ene måten er å bygge ut Rød Ungdom fra arbeiderklassen samla. Der formes ideer om samfunnet som kan prege ens oppfatninger i mange år etterpå. Klarer vi å rekrutere virkelig mange ungdomsskoleelever, har vi sikret oss et grunnlag for innflytelse på yrkesskolen, arbeidsplasser, gymnas osv. Å satse på ungdomsskolene betyr å utvikle en politikk for elevenes interesser, å spre Uredd i masseopplag, og å sette av eldre medlemmer til å hjelpe laga på ungdomsskolene, lede studiesirkler m.m.

Alle lag må diskutere om de har krefter til å satse spesielt på å bygge ut Rød Ungdom blant ungdomsskoleelever og blant unge arbeidere. De som klarer det, gir et viktig bidrag til den kommunistiske ungdomsbevegelsens oppbygning.

FORHOLDET TIL PARTIET



I Partiets Arbeidsprogram står det:
"AKP(m-l) støtter og hjelper Rød Ungdom i deres arbeid i å utvikle til en slagkraftig masseorganisasjon. Gjennom samarbeidet med Rød Ungdom, og ved å stille til rådighet foredragsholdere, studieleidere osv. arbeider AKP(m-l) for å utvikle Rød Ungdoms medlemmer til kommunister."

Hvordan er forholdet mellom Partiet og Ungdomsforbundet på ditt sted? Er forholdet slik som det står i arbeidsprogrammet? Eller har de to organisasjonene ikke noe særlig kontakt med hverandre? Vi vet at det på mange steder forekommer store mangler i kontakten mellom de to organisasjonene. Noen ganger kommer f. eks. partimedlemmer til ungdomsforbundet og sier "del ut løpesedler, gjør ditt eller gjør datt." Ofte blir disse beskjeder gitt uten politisk diskusjon, noe som fører til at Rød Ungdom sitter igjen med en viss irritasjon. Mange av de som er medlemmer av Partiet i dag er gamle medlemmer av SUF(m-l), mange tror at ungdomsforbundet ikke har forandret seg. Mange har heller ikke fulgt med i de diskusjoner vi har hatt. At det forekommer feil i kontakten tror jeg bunnar i uvitenhet om våre politiske linjer fra partimedlemmenes side. Vi oppfordrer derfor alle lag av Rød Ungdom til å ta kontakt med det lokale AKP(m-l) laget, diskutere situasjonen i ungdomsforbundet, slik at dere kan kikke fram til måter dere kan samarbeide på. Mange av lag i Rød Ungdom har kanskje aldri blitt irritert på Partiet fordi det ganske enkelt ikke har vært noen forbindelse mellom dem. Det er galt, ta kontakt og begynn å samarbeide. Vi er en masseorganisasjon for ungdom ofte er vi uerfarne, vi er lite skolerte osv. Vi trenger hjelp fra Partiet, vi trenger hjelp fra erfarne kamerater. Det er ingenting vi mer vil enn å hjelpe og støtte og få hjelp fra Partiet. Dette kan skj bare vi diskuterer skikkelig sammen, kommer fram til samarbeidsformer og gjensidig respekterer hverandre. OK. Gå i gang kamerater, ta kontakt med Partiet RØD UNGDOM trenger det!



TIL STYRENE

Styrene har et stort ansvar for å få i gang diskusjonen, sette politikken ut i livet, og oppsummere erfaringene. De har også ansvar for å rapportere regelmessig om arbeidet i laget til distriktsstyret eller organisasjonskomiteen. Styrene må ta alvorlig på disse oppgavene, og medlemmene må kontrollere at styrene gjør det de skal.

Den første og viktigste oppgaven etter valget er å gjennomføre det storlagsmøtet som sentralstyret har pålagt alle lag (se opplegg et annet sted i bladet). På det møtet skal det bl.a. diskuteres hva som skal være våre viktigste oppgaver i tiden framover, og planen for høstens arbeid. Før dette møtet skal alle styrer ha et styremøte der de diskuterer forslaget til plan og tillempling av den i lokallaga. Styret må på lagsmøtet legge fram forslag til planen for lagets virksomhet.

Arbeidsutvalget i Sentralstyret.